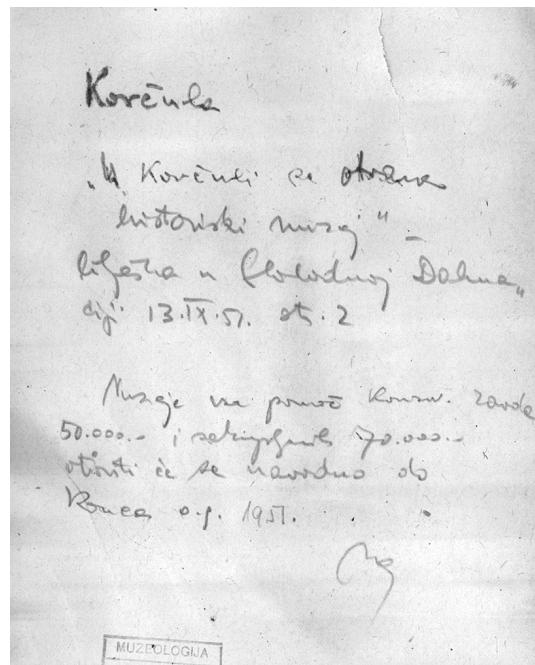

IZ ARHIVA MUJEJSKOGA DOKUMENTACIJSKOG CENTRA O OTOČNIM MUZEJIMA

IM 54, 2023.
TEMA BROJA
TOPIC OF THIS VOLUME

IVA VALIDŽIJA □ Mujejski dokumentacijski centar, Zagreb

Popis slika				
za otkup Predsjedništva vlade za otok Brioni				
1. Gecan Vilko:	a. Vodonoša ulje	Din	20.000.-	
	b. Bol na bradu, ulje	"	16.000.-	
	c. Korčula ulje	"	10.000.-	
2. Mraz Trajko:	a. Tvorница u Podeusedu "	"	18.000.-	
	b. Žumberak "	"	20.000.-	
	c. Crtež tuš "	"	4.000.-	
3. Mijić Karlo:	a. S osladinske pruge akvarac "	"	6.000.-	
	b. Boeamski kraj ulje	"	12.000.-	
4. Krimanović Anka:	a. Šuma pred proljeđe ulje	"	25.000.-	
	b. Euda pjesnika Mažurenica "	"	25.000.-	
	c. Masline ulje	"	25.000.-	
5. Šimunović Premer:	a. Kamencem Spiljska ulje	"	30.000.-	
	b. Podleg na Drniš ulje	"	25.000.-	
6. Veža Mladen:	a. Konjen Heretve ulje	"	30.000.-	
	b. Seljanke ulje	"	30.000.-	
	c. Rovinj ulje	"	25.000.-	
7. Čliha Otton:	a. Brigadirka ulje	"	15.000.-	
	b. Brigadir ulje	"	15.000.-	
	c. Perušeni Prozor ulje	"	15.000.-	
8. Hegedušić Krsto	a. Seljačka buna orčeš	"		
9. Hegedušić Brankar	a. Istranca ulje	"	15.000.-	
10. Nikolić Verer:	a. Zagreb ulje	"	12.000.-	
	b. Hercegski Britbir ulje	"	9.000.-	
	c. Klepcí ulje	"	20.000.-	

Tema ovog broja *Informaticae Museologice* otočni su muzeji, a u propitivanju kako je naših dvanaest otočnih muzeja osnovano, s kojim su se problemima nosili u svojim početcima i je li mujejska zajednica prepoznala izazove, odgovore nam nudi dokumentacija koja se čuva u Mujejskome dokumentacijskom centru.

Arhiv muzeja i galerija Hrvatske sadržava najstariju dokumentaciju o razvoju svih muzeja u Republici Hrvatskoj. Dr. Antun Bauer počeo je skupljati dokumentaciju mnogo prije osnivanja Mujejskoga dokumentacijskog centra. Fond sadržava izvješća o radu, programe rada i aktivnosti svakog muzeja i galerije, ankete, elaborate, dokumentaciju o suradnji sa srodnim ustanovama u zemlji i inozemstvu.

U 2021. godini najstarija građa Arhiva muzeja i galerija Hrvatske skenirana je zahvaljujući posudbi protočnog skenera od Muzeja za umjetnost i obrt. Usljedila je obrada i uređivanje skenirane dokumentacije, njezin upis u bazu sekundarne dokumentacije S++ i priprema za

objavljivanje u *Online katalogu Mujejskoga dokumentacijskog centra*.

Kao rezultat danas imamo skenirane i obrađene podatke za šest otočnih muzeja. Količina dokumentacije je nejednaka, katkad je to samo bilješka Antuna Bauera o „novom muzeju na otoku”, no za neke postoji i opsežna dokumentacija koja svjedoči o brojnim izazovima s kojima su se kolege na otocima susretale.

Najstariji dokumenti u Arhivu MDC-a koji se odnose na otočne muzeje jesu oni s Brijuna – datiraju iz 1948. godine, kada je po republikama tadašnje države napravljen popis prijedloga otkupa za Predsjedništvo vlade NR Hrvatske, a spomenuti je popis napravljen i za Upravu otoka Brijuni. Prema popratnom dokumentu za odabranu građu, mahom umjetničke slike koje svojom tematikom glorificiraju narode i narodnosti tadašnje Jugoslavije te napredak mlade države, predviđena su i financijska sredstva za otkup. Možemo pretpostaviti da su slike trebale biti ukras brojnih vila i zgrada na otociju Brijuni.

Kako su Brijuni zbog čestih boravaka Josipa Broza Tita i njegovih uzvanika dobili na važnosti, dr. Bauer 1956.

s1.1. Popis slika za otkup Predsjedništva vlade NRH (iz Hrvatske) za Upravu otoka Brijuni, 1948. godine.

Prva od pet stranica dokumenta.

Dostupno u *Online katalogu MDC-a, Arhiv*.

s1.2. Prva bilješka dr. Antuna Bauera da je u „Slobodnoj Dalmaciji“ 13. rujna 1951. objavljen tekst na str. 2, pod naslovom „U Korčuli se otvara historijski muzej“ te da će se navodno otvoriti do kraja godine.

Dostupno u *Online katalogu MDC-a, Arhiv*.

CENTAR
ZA ŽAŠTITU KULTURNE BAŠTINE
H V A R
Broj: 427

Hvar 31 marta 1970

OPĆINSKOJ SKUPŠTINI

H V A R

Predmet: izvještaj o radu
i načinu djelovanja.

Historijat ustanove je poznat, pa ga ovdje ne treba ponavljati. Dovoljno će biti kazati još jednom, da je funkcija ove ustanove mnogostruka, jer obuhvaća sve poslove zaštite spomenika i predmeta kulturne baštine. Sto više potreba održavanja uske suradnje s vlasnicima građevina i zemljišta, s državnim i lokalnim kulturnim ustanovama, sa građevinskim službom Općine i sa povjerenicima i interesentima (investitorima i dr.) na terenu naše Općine. Centar će svoje unesit estetsku komponentu i zastupiti normativne o zakonu, što sve može imalo popularnu, pa treba imati što je potrebno. Dodir s tamošnjim žiteljima i ciljeve putem osobnog kontakta na terenu. Ali nije ovakva metoda ni je dovoljna za postignuće rezultate koji bi bili poseljivi.

Drugi i se prednjiji paralelni zadatci Centra bilo je sudjelovanje u izradi, odnosno davanju elemenata načelnih i materijalnih, za izradu Projekta Južnog Jadranu, nastojanju oko uveličajenja interesa za turizam, a sve to u raširenom smislu. Dodatek avio-karta, radi se o razvoju i obnovi komponente, koje uslovjuju naš razvoj. O ovim u vezi bilo je mnogo dobrih rezultata, osbito u gradu Hvaru, gdje svi forumi mnogo radu za očuvanje i valorizaciju istaknutih spomenika. Tako je preko nekoliko godina uređenje zbirke e. Marika, sada Hotel-a "Marik", a danas je u planu i "Marik" amfiteatar, koji će previdjati tijedni festivali. Nekoliko godina u gradu Arsenalu, jedinstveni objekt takvog vrste na Jadranu, bili će ove godine uređeni.

Međutim, sa ovim pozitivnim akcijama trebala bi idu paralelno i revitalizacija kitavog starog gradskog kompleksa (ne samo u Hvaru nego i u ostalim mjestima), a na toj liniji ništa nije postiglo, potrebiti stepen razumijevanja, bez obzira na kulturu, znanost, umjetnost, ali i učenje. Iako je učenje i razvoj zgrade, koju su spomenici ili dio spomenika, koji se zove grad kao cjelina, onako kako je to služaj s Arheološkim ili Venecijom, čije atraktivnost i cijelo arheološko područje, ja već negdje nisu više privlačnih vrijednosti, a to su svi naši gradovi i mnoga sela.

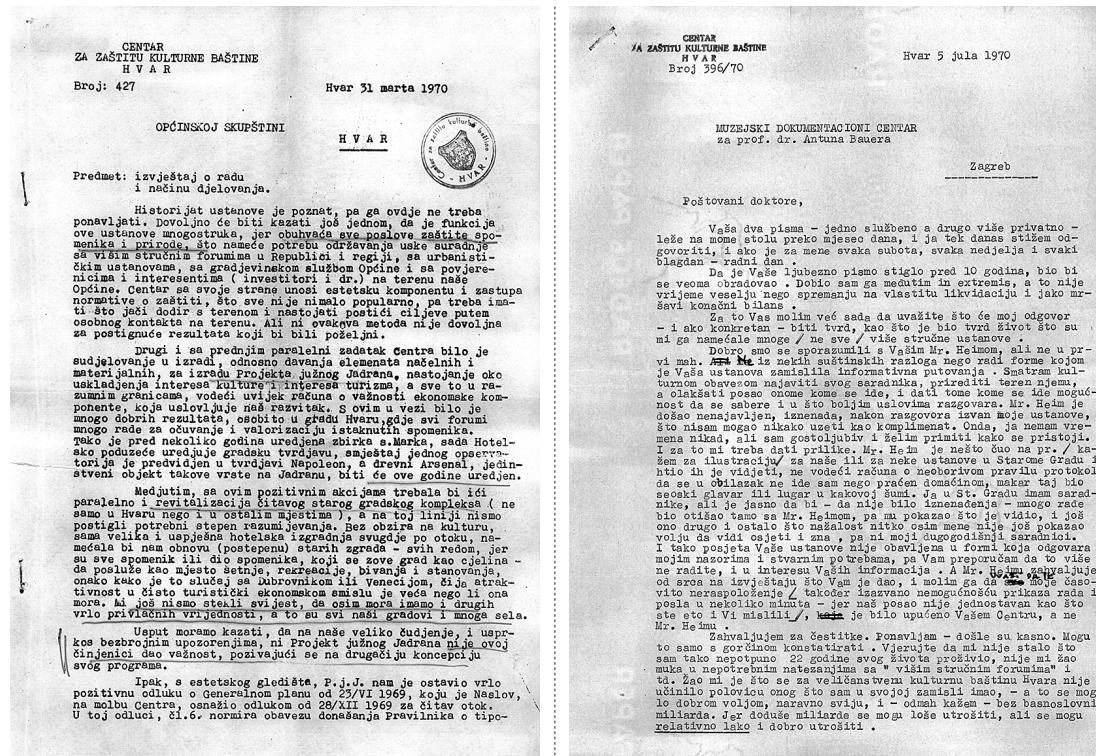
Usput moraju kazati, da pa naše veliko budženje, i usprkos bezbrojnim upozorenjima, ni Projekt južnog Jadranu nije dobio finansijsku podršku, a to su svi naši gradovi i mnoga sela svog programa.

Ispak, s estetskom gledištu, P.j.J. nam je ostavio vrlo pozitivnu odluku o Generalnom planu od 23.VI.1969., koju je Neškov, na molbu Centra, osnovali odlukom od 29.XII.1969. za čitav otok. U toj odluci, čl. 6. normira obavezu donošenja Pravilnika o tipico.

sl.3. Izvještaj o radu Centra za zaštitu kulturne baštine Hvar za 1970. koji je ravnatelj Niko Duboković Nadalinji uputio Općinskoj skupštini Hvar, 31. ožujka 1970. Prva od tri stranice dokumenta.

Dostupno u Online katalogu MDC-a, Arhiv.

sl.4. Pismo dr. Nike Dubokovića Nadalinji, ravnatelja Centra za zaštitu kulturne baštine Hvar upućeno 5. srpnja 1970. dr. Antunu Baueru u Muzejski dokumentacijski centar. Prva od jedanaest stranica dokumenta. Dostupno u Online katalogu MDC-a, Arhiv.

godine zapisuje prve informacije o tamošnjoj muzejskoj zbirci. Nju je osnovao i uredio Arheološki muzej Istre kao područnu zbirku pod svojom upravom, a na zahtjev koji se upućivao Arheološkome muzeju u Puli njihovi bi djelatnici dolazili na Brijune i otvarali zbirku za zainteresiranu javnost. Arheološka građa, većinom nađena na Brijunima i oko njih, raspoređena je u tri dvorane bivše općinske zgrade. Prve informacije o muzejskoj zbirci dao je Ante Šonje, osnivač i dugogodišnji direktor muzeja u Poreču, što potvrđuje da je Antun Bauer imao dobru mrežu lokalnih muzealaca od kojih je dobivao informacije.

Muzejski je dokumentacijski centar 1980-ih godina na Cresu i Lošinju sudjelovao u Projektu revitalizacije kulturnih dobara i prostora otoka Cresa, u suradnji sa stručnjacima Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu, Restauratorskog zavoda Hrvatske, Turističke zajednice Cresa i Lošinja, Centra za kulturu te s kustosicom Jasminkom Čus-Rukonić. Ugovorom je dogovoren otvaranje muzejskih prostora na Cresu (stalna izložba ribarstva i maslinarstva otoka Cresa i Lošinja), Lošinju i lloiku (hidroarheološke zbirke), Unijama (hidroarheološka zbirka), Valunu (izložba faksimila glagoljice i postav na otvorenome Glagoljaški put) i Susku (Zavičajna muzejska zbirka). Iz arhivske dokumentacije vidljivo je da je projekt zamišljen vrlo ambiciozno i sveobuhvatno: od ideje studije palače Arsan-Petris u Cresu Restauratorskog zavoda Hrvatske do istraživanja geološko-mikroklimatskih osobitosti otoka i izrade tipskih kuća po uzoru na staru tradicionalnu gradnju otoka. Od inicijalnog se ambicioznog plana zbog očitog nedostatka stručnjaka i volje lokalne zajednice uvelike odustalo, ali današnji muzejski postav u gradu Cresu i Osoru, kao i Muzej ovčarstva u

Belom, izravni su odjeci tog vremena.

Na otoku Braču danas je nekoliko muzejskih jedinica: Muzej otoka Brača u Škripu, Pustinja Blaca i Galerija umjetnina „Branislav Dešković“ u Bolu. Arhiv MDC-a među najstarijim dokumentacijom ima samo dokumentaciju Galerije umjetnina „Branislav Dešković“ s kraja 1970-ih godina. Voditelj Galerije Perica Doljanin u svojim izvješćima Muzejskome dokumentacijskom centru piše o višegodišnjim kvalitetnim otkupima slika i skulptura priznatih umjetnika, pa se nameće pitanje kako su osvrtani tako kvalitetni otkupi slika i građe koja se i danas često posuđuje za retrospektivne izložbe. U jednome od dopisa potpisani je Savjet koji određuje otkupe. Na čelu Savjeta bio je Ivo Marinković Mijarić, koji se nakon bogate političke karijere vratio u Bol na Braču i kontinuirano radio na osnivanju i razvoju Galerije, a u konzultacijama s vršnim povjesničarima umjetnosti Grgom Gamulinom, Krunom Prijateljem, Duškom Kečkemetom i Vinkom Zlamalikom te uz izdašne finansijske dotacije birao je umjetnička djela koja Galeriji i danas osiguravaju status nezaobilaznog čuvara i promotora te baštine.

Dokumentacija otoka Hvara započinje prvom bilješkom iz 1956. godine u kojoj dr. Bauer osobno piše da je Galerija osnovana dvije godine prije i da posjeduje oko dvadeset slika. Zahvaljujući osnivanju Centra za zaštitu kulturne baštine otoka Hvara i opsežnim izvješćem o njegovu djelovanju koje opisuje dr. Niko Duboković Nadalinji, može se pratiti opseg rada i brige o otoku. Centar je sudjelovao u projektu Južni Jadran (od 1962. do 1966. provedeno je sustavno vrednovanje jadranskog prostora izradom brojnih planova u suradnji s agencijom Ujedinjenih naroda – Programom za razvoj / United Nations Development Programme – UNDP) i

valoriziranjem brojnih spomenika otoka Hvara kako bi se uskladili interesu kulture i turizma, a buduća izgradnja bila uskladena s tipologijom izgradnje na otoku.

Centar za zaštitu kulturne baštine djeluje kao Arhiv, Naučna biblioteka, ali i kao muzej koji se brine o sedam mujejskih zbirki raspoređenih na cijelom otoku. Iz izvješća za 1970. godinu evidentno je da je u Centru zaposleno samo dvoje stručnjaka, a sav ostali posao odrađuje se na volonterskoj osnovi. Jedna od stručnih djelatnica – Magdalena Dragičević, kratko je radila na Hvaru (samo dvije godine, nakon prethodne dvije godine rada u Muzeju grada Illoka), da bi se potom zaposnila u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika. Izvješća o stanju na Hvaru koje MDC-u šalje ravnatelj Centra otkrivaju nezadovoljstvo i nerazmjer između svih obveza i poslova dodijeljenih Centru i broja stručnjaka koji na tim zadatcima rade. Financije su redovito nedostatne za potrebe čuvanja i obnove baštine. Problemi su brojni: od lošeg stanja arhivske dokumentacije, građevina koje propadaju i treba ih sanirati da ih vлага i dotrajala konstrukcija ne dokrajče, preko mujejskih postava koji padaju u zaborav (Vinogradarski muzej i NOB zbirka u Pitvama). Zanimljivo je da je Centar do svojeg ukidanja 1999. godine svoje planove i izvješća o radu svake godine morao usuglašavati s povjerenicima i sekcjama Centra, što je zbog raznih interesa i svijesti o raznovrsnosti djelovanja Centra za zaštitu kulturne baštine otoka Hvara katkad bio pravi izazov.

Historijski muzej u gradu Korčuli prvi je put notiran rukopisom dr. Bauera 1951. (vijest je preuzeta iz *Slobodne Dalmacije*, a u tekstu se predviđa otvaranje muzeja do kraja te godine). Prvi opširniji dokument o muzeju potjeće iz 1968. godine, a napisala ga je knjižničarka Mujejskoga dokumentacijskog centra Mira Heim. Iz njega saznajemo da je počasni direktor Stjepo Ivančević skupljač amater koji je, uz Cvitu Fiskovića, sudjelovao u osnivanju muzeja 1946. godine.

Jedina stručna osoba u Muzeju je Alena Fazinić, zapo-slena na pola radnog vremena tek 1965. godine. Iako ima deset zbirki, Muzej nije službeno registriran, a finan-cira se naplatom ulaznica. Uz Gradske muzeje u Korčuli, predviđa se i otvaranje Pomorske zbirke Vela Luka i Etnografske zbirke Blato. Alena Fazinić 1976. godine postaje ravnateljica Muzeja i nakon trideset godina od inicijalnog osnivanja napokon privodi kraju postupak službene registracije ustanove pod nazivom Muzej Korčule (u njegovu su njegovu su sastavu Gradske muzej Korčula i Mujejska zbirka Blato). Na temelju dokumen-tacije Arhiva muzeja i galerija Hrvatske mogu se detek-tirati glavni problemi Muzeja: kontinuirano propadanje mujejske zgrade, ugroženost građe vlagom, manjak osoblja (što je pogodovalo i kradbi eksponata 1979.) i uhodan godišnji ritam od devet povremenih izložaba. Broj posjetitelja koji se navodi u izvješćima o radu godišnje doseže 27 000. Alena Fazinić cijeli radni vijek provodi u Muzeju grada Korčule brinući se o mujejskoj građi te promovirajući i istražujući bogatu baštinu otoka.

U zaključku o djelovanju otočnih muzeja može se nave-sti da je postojala svijest i početna energija da se njihova djelatnost korektno i stručno prezentira javnosti uzima-njem svih osobitosti pojedinih ustanova u obzir. Rezultati ne prate taj početni zamah, a uzroci se vjerojatno mogu povezati s manjkom stručnjaka na otocima i s činjeni-com da projekti nisu bili dovoljno financijski podržani od tadašnjih struktura vlasti.

U ovom pregledu dokumentacije naših otočnih muzeja pokrivena su samo osnovne informacije, a objavom u *Online katalogu istraživačima* će se omogućiti tematsko istraživanje i uvid u djelovanje naših kolega na otocima. S obzirom na složene uvjete u kojima su ti muzeji djelo-vali i na dokumentaciju koja je zbog svoje prirode (papir!) podložna propadanju, podatci koji se čuvaju u Arhivu muzeja i galerija Hrvatske bit će dostupni javnosti nakon završetka projekta *Online kataloga Mujejskoga doku-mentacijskog centra*.

Primaljeno: 19. prosinca 2023.

FROM THE ARCHIVES OF THE MUSEUM DOCUMENTATION CENTRE ABOUT ISLAND MUSEUMS

The process of digitalising museum documentation from the Archives of the Museum Documentation Centre started in 2021. After being scanned and technically edited the documentation was systematically entered into the database and the search categories were defined and entered, the intention being that the whole of the funds should be published on-line to make the contents accessible to museum professionals and to the general public.

The project takes in more than 100 museum establishments in Croatia, with a span of time from 1934 to 2017. For the purpose of this issue of *Informatica Museologica* we have presented the oldest documentation concerning the island museums (those on Brijuni, Cres, Lošinj, Brač, Hvar and Korčula) hoping to encourage users to use this, the oldest of the funds of the Museum Documentation Centre, for the purpose of researching into and accessing information about individual institutions.

Today, as a result, we have data scanned and processed for 6 island museums. The quantities of documentation are not even; sometimes we have just a note of Antun Bauer about "a new museum on an island", but there is also extensive documentation witnessing to the many challenges with which colleagues on the island have had to grapple.

In this review of the documentation of our Croatian island museum it is clear that there was an awareness of the need for their activity to be properly and professionally entered in the archival funds of the MDC and presented to the public, taking into account all the features of the individual institutions, as well as an initial energy to accomplish this. The results do not always bear witness to this initial elan, the reasons probably being a lack of experts on the islands and the fact that projects were not sufficiently financially supported by the powers that be of those days.